कार्यारकेषु संरक्षः खेयानुत्साच उच्यते।
राद्रशक्त्या तु जनितं चिक्तवैक्कव्यदं भयं॥
देविच्वादिभिर्गर्चा जुगुपा विषयोद्भवा।
विविधेषु पदार्थेषु नोकसीमातिवर्त्तिषु॥
विस्तारखेतसे। यस्तु स विस्तय उदाइतः।
शमी निरीच्चावस्थायामात्मविश्रामजं सुखं॥

यथा मालतीमाधवे रतिः। नटकमेलके हामः। रामायणे शोकः। महाभारते शमः। एवमन्तेऽपि। एते हि एतेव्यन्तरा जल्यसाने सैसिर्विक्द्वरविक्द्वेश्व भावेरनु किन्नाः प्रत्युत परि-पृष्टा एव खह्दयानुभविषद्धाः। किञ्च।

(२०८) नानाभिनयसम्बन्धान् भावयन्ति रसान् यतः। तसाङ्गावा त्रमी प्रोक्ताः स्थायसञ्चारिसात्त्वकाः॥ यदुक्तं।

"सुखदुःखादिभिभीवैभीवसङ्गावभावनं"॥ श्रथ रमस्य भेदानाइ।

(२०८) प्रदुष्टार हास्यक्रमण्योद्रवीरभयानकाः। वीभत्सोद्भृत इत्यष्टी रसाः ग्रान्तस्तथा मतः॥

तच ग्रङ्कारः।

(२१०) प्रदुष्टं चि मन्धोद्गेदस्तदागमनचेतुकः। जन्तमप्रक्तिप्रायो रसः प्रदुष्टार इव्यते॥ पराढां वर्ज्जयित्वान वेष्याच्चाननुरागिणीं। त्राचम्बनं नायिकाः सुर्दिणाद्याश्च नायकाः॥